

AFISZ

TEATRALNY.

Kraków 8 kwietnia

W sobotę po raz pierwszy czteroaktowa komedia uwieńczona czwartą nagrodą na tegorocznym konkursie Jana Babtysty p. t. **Kupno i sprzedaż**. Przedstawienie to danem będzie na benefis pani Wolskiej. Obok benefisantki wystąpią pp. Parznicka, Heneman, Wesołowska, Benda, Eker, Podwyszyński, Dłużewski i t. d. Zasługi tej artystki jakie położyła dla sceny krakowskiej i talent, każą się spodziewać, że publiczność licznym zgromadzeniem się w teatrze, okaże swoje uznanie dla pani Wolskiej.

* * *

Niedzielne przedstawienie dawno nie granego dramatu „Marya Joanna“ z prawdziwym entuzjazmem było przyjmowane. Znakomita gra pani Hoffman w tytułowej roli wielkie zrobiła wrażenie, mianowicie w akcie drugim i trzecim. Po każdym akcie przywoływano p. Hoffmann kilkakrotnie. Wiele oklasków zebrali także pp. Benda, May, Szymański i Dłużewski.

* * *

„Córka pani Angot“ zawsze przepelnia sale teatralną. Powodzenie tej operetki zupełne. Przyczynia się do tego nie mało gra artystów, a szczególnie panny Cwiklińskiej; tańce układu pana Eker podobają się bardzo.

* * *

Odbyła się czytana próba z komedii Musseta p. t. „Bettina.“

* * *

Operetka nasza niezadługo wznowi „Córkę pułku.“

* * *

Rozdano role do nauki z dramatu pana Władysława Okońskiego p. t. „Niewinni“, który odegranym będzie na benefis p. Parznickiej. W dramacie tym wystąpią także pp. Hoffmann, Benda, Szymański.

Wiadomości ze świata.

O artystach polskich, znajdujących się we Francji, donoszą, że śpiewak Mierziński występował w tych dniach z powodzeniem w Paryżu na koncercie Telezińskiego, i że dawał także niedawno koncert Henryk Wieniawski.

Kowalski jest powszechnie chwalony; o Mireckim wiolenczeliscie, uczniu konserwatorium paryzkiego, mówią, że odznacza się stylem i grą pełną uczucia. Stanisław Piliński fortepianista i kompozytor znany jest z licznych utworów do śpiewu i na orkiestrę. Córka Michała Chodźki ma posiadać niezwykajny talent; a syn Przytułskiego, zmarłego w Chartres, jest nauczycielem w kolegium w Poitiers, gdzie znajduje się także

fortepianista Wróblewski, urodzony we Francji.

Przed kilku dniami dawała w Paryżu koncert panna Esipoff, zapełniwszy program przeważnie utworami Szopena. Jest także obecnie w Paryżu basista Dawidow.

Nowy teatr drezdeński pod względem obszerności będzie najpierwszym na stałym łądzie europejskiej po operze paryzkiej; ta ostatnia bowiem zajmuje 11,237 metr. kwadr. przestrzeni i 428,666 metrów sześciennych objętości, kiedy teatr drezdeński będzie miał 4,600 metr. kwadr. i 139,800 metrów sześć. objętości, a po nim idzie nadworny teatr manahijki, mający 4 502 metr. kwadr. przestrzeni a 129,480 metr. sześć. objętości. Z projektów na kutyne, na które rozpisany był konkurs, pierwszą nagrodę otrzymał projekt Markarta, drugą Herm. Wislicenusa, a trzecią Franc. Teodora Grossego, profesora w akademii sztuk pięknych; ten ostatni jednak ma otrzymać polecenie wykonania kurtyny według swego pomysłu, dlatego, że wykonanie dwóch pierwszych projektów byłoby zanadto kosztownem.

TEATRA W POLSCE

przez **Estreichera.**

KRAKÓW.

(Ciąg dalszy).

Widowiska w grudniu dawał codziennie i zawsze były prawie pełne, wyjąwszy drugie przedstawienie „Noclegu w Grenadzie“ i sztuki kuglarskiej Bawingera.

Zasła też przemiana w cenach miejsc i tak: 1go piętra lub parkietowa kosztuje 3 złr. 2go piętra 2 złr. Bilet do krzesła 50 kr. Bilet na zamknięty parter 40 kr. Balkon zamknięty 30 kr. Parter 24 kr. Balkon 20 kr. Galerya 10 kr. Staniały więc znacznie miejsca, a za to przybyły dawniej nieznanne t. j. balkon zamknięty i parter zamknięty.

W tym stosunku ogłoszono na rok 1854 abonament w cenie 2/3 części wartości biletów na zamknięte miejsca.

Widowisk wszystkich przypada na rok 1853 razem 201 jako to:

Widowisk polskich	55
Niemieckich oper	39
Krotofil	22
Widowisk sztuk kuglarskich	10
Baletów	20
Koncertów	14
Cyrku Olimpi	39
Razem	201

Z tych 130 sztuk w teatrze, a reszta po za teatrem dane (w Sali reductowej, Resursie powszechnej, ogrodzie Strzeleckim i w cyrkach).

Historia sceny polskiej z lat 1853 i na-

stępną jest historią nagłego jej upadania. Spór między Chełchowskim a jedynym organem publicznym miejscowym, dopomógł do zubożenia publiczności na sprawy teatralne.

Wówczas to, chcąc zwrócić uwagę miłośników sceny na to co się ze sceną dzieje, próbowałem pióra literackiego, umieściwszy w lutym 1853 r. w Nrze 41 „Czasu“ sprawozdanie z widowisk za cały rok 1852. Dalsze sprawozdania teatralne ukazały się w piśmie lwowskim „Dziennik literacki.“ Tam więc (1853 r. Nr. 37, 1854 r. Nr. 17), jakoteż w „Nowinach“ (1854 r. Nr. 76, 77, 105, 112 do 117, 134 do 136, 143 do 145, 155 do 156 i r. 1855 Nra 22, 23, 43, 68, 69 i 91), opowiedziałem systematycznie losy teatru krakowskiego z lat 1853 do 1855.

Rozszerzać się dzisiaj nad owemi dla sceny smutnemi lataty, nie ma potrzeby. Poprzez stanieny na najwięźlejszem streszczeniu wydarzeń.

Widowiska z r. 1853 były pozornie urozmaicone, bo składały się na nie: śpiew, balet i deklamacya. Te bowiem dawano przedstawienia:

1. Dramat polski pod dyrekcją Chełchowskiego, 2. Opera niemiecka, mająca trojaka dyrekcję kolejno: Nachtigala, Gaudeliusa i Megerlego, 3. Komedya niemiecka pod dyrekcją Megerlego, 4. Balet pod dyrekcją Franc. Weissa, 5. Sztuki konne pod dyr. Beranka, 6. Koncerta.

Co do teatru polskiego grającego od 1go stycznia do 30go kwietnia i w dniu 25go maja, trupę tegoroczną składali:

1. Linkowski Adolf, w rolach głównych komicznych, starców, ojców.
2. Kaliciński, w rolach mężów, trzpiotów.

3. Wilkoszewski } w rolach kochanków.
4. Janowski }
5. Ładnowski Aleksander, w komicznych, intrygantów.

Nadto w rolach podrzędnych i ostatnich grywali:

6. Benda
7. Dąbrowski
8. Galasiewicz
9. Getlich
10. Gołębowski
11. Lauvernay
12. Mikulski.
13. Nowakowski.
14. Sulikowski.
15. Trynkhau.
16. Ulrych.

Panie:

1. Linkowska, we wszelkich rolach, a najczęściej w uczuciowych.
2. Krzyżanowska.
3. Sulikowska (pierwej Kruczkowska) w rolach podrzędnych.

Panny:

4. Grochowska, w rolach zł. śnie. intrygantek
5. Chełchowska } w rolach kochanek.
6. Targowska }

Aktorów przejezdnych nie było. Skład trupy został tenże co w roku 1852 tylko Hubert ubył, a w miejsce pani Winnickiej występowała pani Krzyżanowska. Truppa więc nie była liczną ani doborową, ozdobę jej stanowili państwo Linkowscy.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Abonament Nr. 45.

Nr. porządkowy 106.

TEATR KRAKOWSKI.

We Czwartek dnia 8 Kwietnia 1875 r.

Komedia w 1 akcie napisana przez hr. Wł. Koziembrodzkiego. (odznaczona przez Komisję konkursową w r. 1872).

CELINA

czyli:

miłe złego początku

OSOBY:

Celina — — — — —	Panna Heneman.	Edwin — — — — —	Pan Dłużewski.
Włodzimierz, jej mąż — — — — —	Pan Szymański.	Barbara — — — — —	Panna Wojnowska.
Karolina, ich krewna — — — — —	Pani Wolska.	Szymon, służący — — — — —	Pan Bogucki.
Laura — — — — —	Pani Hoffmann.	Rzecz dzieje się w mieście.	

Komedia w 1 akcie przez Edwarda Paillerou, przełożył dla sceny krakowskiej p. A. Blydowski:

Inny zamiar

OSOBY:

Jerzy de Pienne — — — — —	Pan Podwyszyński.	Pokojówka — — — — —	Panna Stanczewska.
Emma d'Heilly — — — — —	Pani Parżnicka.	Służący — — — — —	Pan Kotarski.
Klara, siostra Jerzego — — — — —	Panna May.		

Krotochwila w 1 akcie przez Józefa Blizińskiego:

KAWALER MARCOWY

OSOBY:

Ignacy, właściciel dóbr — — — — —	Pan Benda.	Grzempieleski, ekonom Ignacego	Pan Wojdałowicz.
Heliodor, literat — — — — —	Pan Eker.	Barbara, gospodyni	Panna Wojnowska.
Panna Eulalia, guwernantka — — — — —	Pani Wesołowska.	Rzecz dzieje się w domu Ignacego.	

Porządek widowiska: 1. *Celina* 2. *Inny zamiar* 3. *Kawaler marcowy*.

Cena miejsc zwyczajna. — Początek o godzinie 7.